

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravnništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Dunaj 15. (Nagodbni odsek.) Odsek je nadaljeval debato o nagodbi. Posl. Gross je pobijal trditve, da so Nemci odgovorni za izvedbo nagodbene provizorija na podlagi §. 14. Govornikova stranka da stoji bolj na stališču duvalizma, nego pa stranke, ki so v večini in ki hočejo z federalizmom ubiti duvalzem. Poslanec Gross je predlagal ob zvršetku svojega govora, naj se preide na dnevni red o vladini predlogi, tičeči se nagodbe z Ogersbo, a vlada naj se pozove, da stopi takoj v nove dogovore z Ogersko v ta namen, da se napravi pravična nagodba. Falkenhayn se je izrekel proti predlogu posl. Grossa in za to, da se v pododseku temeljito pretrse nagodba. Govornik je rekel, da so nagodbene predloge potrebne v interesu monarhije, ki zavzema stališče velesile. Na to se je pretrgala seja.

V nadaljevanju debate o nagodbnih predlogah je govoril posl. Auspitz, ki je rekel, da obstoji resničen junetim samo v tem, da se obojestranske vlade tekom razprav pogodijo o kvoti. Govornik je govoril tudi o bančnem statutu in ni oporekal možnosti ogerske samostojne banke celo v sedanjih razmerah. Novo načelo glede užitninskega davka bi bilo vsprejeti le v zvezi z višo kvoto. Govornik je konečno apeloval na večino, naj vsprejme nagodbo samo v zvezi s sporazumljenjem o kvotnem razmerju Poslanec Šlesinger (krščanski socialist) je dejal, da obstoje med obema vladama dogovori, ki nasprotujejo interesom avstrijskega ljudstva; on da torej ne zaupa vladi. Ako bode glasovala njegova stranka za nagodbo, jo sili k temu zgolj ozir na celotno moč monarhije. Govornik je govoril o vprašanju valute, o zlati veljavi in o vsprejetju plačevanja v gotovini. Nadalje je

obširno govoril o židovskem vprašanju in je apeloval na večino, naj zadrži propad avstrijskih narodov in naj ne daje s sprejetjem predloženih nagodbnih predlog nove opore ogerskemu židovskemu kapitalističnemu gospodarstvu. Ker je že bilo pozno, je govornik pretrgal svoja izvajanja o 6. in pol uri in bode nadaljeval v ponedeljek. Na to se je zaključila seja.

Pariz 16. Vojaštvo, ki je stražilo kolodvore, se je vrnilo nazaj v vojašnice. Železniški promet je bil danes tolik kakor o drugih nedeljah.

Aleksandrija 16. Zaplenjene bombe so imele priti na neko ladijo, namenjeno v Jafu. Jeden zaprtih anarhistov je bil najet kakor natak za neko gostilno v Jeruzalemu.

Slovenski odvetniki pred ministri.

Kakor smo že javili našim čitateljem, predstavili ste se 14. t. m. ministru-predsedniku grofu Thunu deputaciji ljubljanske odvetniške zbornice in odvetniškega in notarskega shoda, in sicer poslednja tudi justičnemu, finančnemu in trgovinskemu ministru. Prva deputacija se je pritožila ministru-predsedniku radi postopanja graškega višega sodišča proti slovenskemu kakor razpravnemu jeziku ter zahtevala pomoči proti temu nezakonitemu postopanju. Zajedno je predložila prošnjo za ustanovljenje višega sodišča in vseučilišča v Ljubljani. Ministerski predsednik, ki je priznal opravičenost pritožbe radi zapostavljanja slovenskega jezika od strani graškega višega sodišča, je izjavil, da ne more za sedaj ukreniti ničesar v tej stvari in sicer dokler ne izreče svoje sodbe najvišje sodišče, ki ima rešiti ničnostno pritožbo, podano po zastopniških prizadetih strank.

Gledé višega sodišča, ki naj bi se ustanovilo v Ljubljani, izrekel je pomislek, da se to vprašanje ne da lahko rešiti, ker bi morali odtrgati od Štajerske in Koroške en del ter priklopiti ga novemu višesodiščnemu okrožju, z čemerda bi bilo predrt načelo zgodovinskih deželnih individualitet, katero načelo zastopa ravno večina.

Gledé vseučilišča v Ljubljani pa se je izrazil ministerski predsednik, da bi po njegovem menenju za tako vseučilišče se čisto slovenskim učnim jezikom ne dostajalo profesorjev in — dijakov. Sicer pa da se bode pečal s proučevanjem teh dveh vprašanj, za katerih rešenje hode treba še mnogo let.

Deputaciji odposlancev odvetniškega in notarskega shoda, katero je vodil štajarskega deželnega glavarja namestnik g. dr. Sernec in katera mu je predložila spomenico v istem zmislu, kakor zgornja deputacija, pridodavši še sklepe omenjenega shoda in posebno pritožbe glede zapostavljanja slovenskega jezika v useh uradih, zadržil je minister-predsednik, da bode skrbel za to, da se bode povsod strogo izvrševalo načelo enakopravnosti ter da bode uvaževal vsako pritožbo v tem oziru. Pritožbe pa naj se ulagajo takoj v vsakem slučaju, ker je lažje preiskovati posamične slučaje, nego nešteto slučajev naenkrat. Na opazku dra Gregorina, da smo posebno na Primorskem še daleč od ravnopravnosti ter da polaga ministerskemu predsedniku posebno toplo na srce vprašanje slovenske šole v Trstu, katero čaka rešitve že 14 let, je odgovoril ministerski predsednik, da je tržaško šolsko vprašanje jako zamotano ter da mu je znano iz lastne prakse, kako dolgo so se vlekle taka vprašanja na Češkem. Sicer pa da je pre-

PODLISTEK.

54

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Šenoa. Poslovenil P. Š. Cvetkov.

»Reei: izdajalea. Pastir je bil svojemu narodu — onega je izdal radi sebe. Postal je cesarski svetnik — on je izdal cesarja radi sebe. Postal je protestant in sprijateljil se z angležkim kraljem, protestantom — izdal novo vero in novega prijatelja radi samega sebe, postal zopet katolik radi samega sebe. Po njegovi smrti ga je obsodila inkvizicija, a danes so ga izvlekli iz dominikanske rakve in tu sežgali. Vanitas vanitatum vanitas!« nasmejale se je redovnik grenko.

»Ti si ga poznal?

»Da, za mladih nog sva bila velika prijatelja, a potem tam na hrvatski strani — ljuta sovražnika. Veleum je bil.«

»A kaj iščeš po pepelu?«

»Sree iščem, sree! Ni ga!« je odgovoril redovnik Cipriano mirno; na to se je poslovil od tujea in korakal počasi proti samostanu.

»Vanitas vanitatum vanitas! Lahko noč, tujec!«

XVIII.

Minevalo je leto za letom, ginevalo solnce za

solneem, minola stoletja, vtonili so svetovi in zlatega leva, borečega se vsem svetom, to brezsmrtno krilavo zver, je prebol meč imperatorja Korzikancea, in zlata dožetova ladija se je razbila v jadranskih valovih, a škrlatasta njena jadra je raznesla burja. Vanitas vanitatum vanitas!

Minola so stoletja, a v samotni meniški cerkvi v kamenitem Senju stoji hrvatski sin, ponešene glave, plahega srea. Tu je bilo samotno, nemo. Po visokem svodu se ne razlega več pobožno mrmljanje menihov. Ni jih več. Hrvatski zmaj, Jurij Lenkovič, jim je sezidal ta kameniti stan, njemu v spomin je še vtisnjeno junaško znamenje na pročelju svetega hrana — ali njih ni več. Glej! Kako pogleduje rudeči čar večernega solnea skozi visoka okna v cerkev, razprostraje svojo svetlobo po pločah, kakor bi bile roze, posute po kamenju. Pristopi bližje! Vidiš-li znamenja na kamenu? Na pol pogažena, na pol izbrisana. Čegavi so, ki notri počivajo, koga pokrivajo? Slavna znamenja, sijajna znamenja, hrvatski sin, starodavna, brezsmrtna tvoja svetinja. Čitaj! Pod žarkimi rožami večernega solnea dremajo senjski vojvode, sladko dremajo v slobodni, mirni postelji, sanjajo sladki sen o slobodi, katere jim nista mogla odzvati ni zlata Venecija, niti osmanski rabelj. Čuj! Niso-li zažvenketale sablje v grobeli? Glej! Ne dvigajo-li se ti kamni sami ob sebi? Ne ustajajo-li v večerni zarji iz črne rakve silni junaki pod svetlim orožjem, z srebrnimi gumbi?

Ne trepečejo-li ob rumeni svetlobi zlate čelenke? ¹⁾ Povejte, orjaške sence, kaj vas drami iz slobodnega groba? Zakaj teče iznova vroča kri iz mrtvega srea? Zakaj sije izpod zaspanih obrvij strela in solza? Razumem ta grobni šepet. Se je-li zasvetil križ na sveti Sofiji? vprašate vi. Ah, da bi Vam bilo telo brezsmrtno, kakor vam je ime! Zginoli so. Zopet spe. Čudno uspavanko jim poje burja. Tudi ona utihuje. Kakor rubin počiva gladko sijajno morje; ob črni obali otoka se blesti srebrna pena, kakor galeb (morska ptica) letajo po morju bela jadra, in na jugu dviga junaška ramena proti kristalnemu, zvezdnatemu nebu Velebit oltar hrvatske slobode. A oljкам šepče vetrec starinsko pesen, šepče jim: Čuvaj se senjske roke! V sredi gore plamti tajinstven plamen, govori narod, a podtika ga božja roka; trdi kamen se razžarja razprha, stresa, raztresa, grmi, a z vrha tuli obsedena burja in grabi morje iz dna, da potemni zvezde, da žene tujo ladijo od rodne kraja. Skozi grom, stok in bobnenje čuješ starinsko pesen; burja jo poje: »Čuvaj se senjske roke!«

Hrvatski sin! Tudi v tvojem sreu gori božji plamen, tudi tvoje prsi so kruti kamen; hrvatski sin, panti do groba sveto starinsko pesen:

Čuvaj se senjske roke!

(ZVRŠETEK.)

¹⁾ Odlikovanje za junaštva, katero se navadno nosi za klobukom.

pričan da bodesedanji gosp. namestnik nepristransko upošteval opravičene želje primorskih Slovanov.

Posebno dolgo se je mudila ista deputacija pred justičnim ministrom Ruberjem, ki je pazno poslušal želje in pritožbe, izražene mu po dr. Srenee-u sploh in posebe za štajerske, po notarju Plantanu za kranjske Slovence in po dru. Gregorinu za primorske Slovence. Mej drugim je priporočal poslednji ministru, naj ukrene potrebno, da bodo že enkrat primorska državna pravdnistva ulagala slovenske, oziroma hrvatske obtožnice ter da se stori konec anomaliji, da se šestokrat zaslišujejo stranke v kazenskih stvareh v slovenskem jeziku, zapisujejo se zapisniki v nemškem, a razpravlja se v italijanskem jeziku, vse to na ljubo državnemu pravdnistvu, ki se z vso silo brani proti slovenskemu in hrvatskemu razpravljanju. Gospod minister je izjavil na to priporočilo, da je opisano postopanje nezakonito ter da je že sam storil korake v tem oziru, ker se mu izražene zahteve zde opravičene v vsakem oziru.

Finančni minister dr. Kaizl je poslušal pozorno pritožbe odposlancev odvetnikov in notarjev ter je obljubil, da bode povsodi strogo varoval jezikovno ravnopravnost.

Na opazko dra. Gregorina, da se moramo boriti na Primorskem na finančnih oblastih celó za take malenkosti, kakor so plačilni nalogi in davčni opominski listi, kateri se izdajajo v Trstu načeloma v laškem in nemškem jeziku tudi znanim slovenskim strankam, mej katere se prišteva tudi on sam ter da se to dogaja konsekventno, izjavil je dr. Kaizl, da se mu to zdi čudno ter da je mislil, da se to ne dogaja več. Zabeležil si je to pritožbo še posebno ter je obljubil, da v tem oziru ponovi svoje naloge.

Slednjič se je predstavila deputacija odvetnikov in notarjev še trgovinskemu ministru baronu Dipauliju, kateri je obljubil, da bode vestno preiskoval podane mu pritožbe ter da bode skrbel po možnosti za izvrševanje ravnopravnosti na podrejenih mu uradih in posebno na brzojavnih in poštnih uradih. Za sedaj, t. j. dokler ne prouči spomenice, da ne obljublja ničesar, ker ima navado, da tudi stori, kar je obljubil.

Deputacija odvetnikov in notarjev se je razgovarjala z ministri še o različnih perečih vprašanjih, katera se pa ne dajo razpravljati na tem mestu.

Ako ne družega, dosegli sti omenjeni deputaciji, da sti informirali ministre o naših željah in težnjah ter jim dali priliko videti stvari v drugi luči, nego se jim prikazujejo sicer.

To utegne — tako se nadajamo — tudi pripomoči k temu, da se zbistri naše razmerje do vlade.

Zahteva, s katero ni odlašati.

Z Dunaja smo prejeli od posebne strani nastopni članek:

V zadnji konferenciji grofa Thuna s poslanci našega naroda je podal gospod ministerski predsednik izjav, ki so v širokih krogih jugoslovanskega prebivalstva vzbudile nado, da se slednjič vendar enkrat spolnijo opravičene zahteve naše ter da naš narod preneha biti pastorka med narodi avstrijskimi. Te nade so se izdatno skrčile po vesti o ponovljenih prizadevanjih grofa Thuna, da bi Italijane pridobil za svojo politiko. Kdor pozna dosedanje drznost glavnega narodnega nasprotnika našega, ta ne bode mogel dvomiti na tem, da Italijani store vse možno v ta namen, da preprečijo, da bi naš narod konečno prišel do svojega prava.

Tem važneje se nam vidi, da nam ministerski predsednik konečno ponudi ono jamstvo za pravično postopanje z našim narodom, katero so naši poslanci označili kakor *conditio sine qua non* in brez katerega grof Thun ne more več računati na njihovo podporo: **imenovanje jugoslovanskega ministra-rojaka!**

Pričakovati je bilo že v naprej, da zahteva naša naleti na najhujši odpor naših narodnih nasprotnikov ter da bodo ti poslednji označali to zahtevo kakor nov dokaz »slovanske nenasiljivosti«. Taki prigovori so tako bedasti, da se pač smemo odtegniti trudu polemizovanja z istimi. Tem odločnejše se moramo obrniti proti poskusu izvestnih struj

med našimi rojaki samimi, ki hočejo manjšati vrednost take pridobitve sklicevaje se na to, da bi se domnevani kandidat za to mesto utegnil izbrati iz liberalne smeri med jugoslovansko skupino.

V tej resni uri, ko gre za to, da nastopimo za najsveteje koristi vsega našega naroda, mora potihnuti vsaki strankarski prepir in moramo posnemati izgled Nemcev, med katerimi je krščanskih socijalistov, liberalcev, nemška ljudska stranka, nemških naprednjakov, antisemitov, Židov — a vsi ti stoje v bojnih vrstah proti nam! Nam mora biti sedaj naloga, da sploh dosežemo imenovanje slovenskega ministra-rojaka! V očigled važnosti tega cilja je za sedaj pač povsem postranska stvar, ali je dotičnik vzet iz konservativnega ali tako imenovega liberalnega krila v naši »Zvezi«. Mi trebamo ministra-rojaka, ker se moramo zavarovati proti temu, da bi se imenovanjem nam sovražnih uradnikov še nadalje po administrativnih organih vlade tako škodovalo našim narodnim interesom, kakor se je to godilo do sedaj.

Mi hočemo ministra-rojaka, ker trebamo organa, ki bi tudi potem, **ko bi ne bilo državnega zbora** in bi naši poslanci ne imeli prilike za pokladanje naših želja pred Najvišji prestol, izdatno zastopal naše zahteve v ministerskem svetu! Mi trebamo ministra-rojaka, da bi mogli že na zunaj, sklicevanjem na obstanek tega mesta, kazati na popolno enakopravnost našega naroda z drugimi narodi, kajti gotovo je, da bi to mesto tudi pod sovražnimi ministerstvi ne zginilo več iz proračuna, četudi bi začasno ne bilo popolnjeno. Za to gre torej sedaj, da za vse bodoče čase izvojujemo garancijo za varovanje naše narodne enakopravnosti in temu idealu nasproti nam mora biti za sedaj postranske važnosti vprašanje, kateri politički ali gospodarski smeri pripada oni ministerski kandidat, ki se ima nasvetovati. Res pa je, da se dosega tega cilja olajša s tem, ako izvolimo člena tako zvanega liberalnega krila, ker so v sedanjem ministerstvu konservativne tendence po baronu Dipauliju, baronu Kastu in grofu Thunu samem že zastopane tako izdatno, da bi trmasto vztrajanje pri zahtevi po imenovanju konservativnega Jugoslavana **najbrže naletelo na odpor Mladočehov in liberalnih življenj v poljskem klubu**. Vrh tega je po nadomeščenju Bärnreitherja po baronu Dipauliju težišče ministerstva premaknemo na desno in naš minister-rojak **bi itak ne mogel tirati nikake druge politike, nego one, ki je odobrena v programu »Slovanske krščansko-narodne zveze**, kateri bi moral dotičnik ostati členom!!

Pa ne le naše narodne koristi, ampak tudi korist ukupne države zahteva, da se imenuje jugoslovanski minister-rojak. Z vso pravico je trdil cesar Viljem v jednom svojih zadnjih govorov, da bodočnost Nemčije leži na — morju. A tudi Avstrija ima velike koristi na domačih bregovih morja! Ne bil bi to znak posebne dalekoglednosti, kakor tudi ne političke in gospodarske modrosti, ako bi se v vladnih krogih avstrijskih še nadalje — kakor do sedaj — odtegali temu spoznanju. A k temu treba pomisliti še, da bode bodoče stoletje, še bolj nego dosedanje, stalo v znamenju svetovnega prometa in gorje državi, v kateri se ne odločijo o pravem času za poštevanje tega spoznanja. Avstrija bode morala prej ali slej skleniti zvezo s prekomorskimi deželami in v velikem njenem interesu bode, ako bode ta proces povspeševal izveden minister, došel iz jedne obmorskih pokrajin!! Kajti ne pozabimo, da imamo v teh pokrajinah svetovno znamenit material za občevarje po morju in da ta material rase iz slovanskega debla.

Zato pa, nič prepira o tem, **kdo** naj postane minister! Priporimo si to pozicijo sploh v vsej jedinosti, ki pomenja moč. In ako Bog da, bode naša zveza znala najti tudi pravega moža za to mesto.

Politični pregled.

V TRSTU, dne 17. oktobra 1898.

K položaju. Grofa Thuna ni zavidati. Pogajati se z vso desnico, pogajati se posamičnimi skupinami desnice, pogajati se vrhu tega še s skupinami, ki so sovražne programu desnice sploh in posamičnim skupinam te poslednje še posebej — to v resnici ni šala. Taka naloga zahteva čelga moža in — diplomata in mi se ne čudimo ni malo, da

stvar noče tako ročno izpod rok kakor bi si želel marsikdo in kakor si želi gotovo v prvi vrsti grof Thun sam.

Nas zanimajo seveda poleg pogajanj z našimi še posebno pogajanja z Italijani. To pa zato, ker gre tu za našo kožo in pa, ker si je grof Thun s temi pogajanjmi naložil nalogo, ki bi zahtevala čarovnika. Ministerski predsednik se pogaja z Jugoslavlani, a se zajedno pogaja tudi z najljutejimi sovražniki istih. Grof Thun je torej zapalil jugoslovansko polenec; ali čudom čudo: sedaj priliva v plamen italijanske — vode, da bi skuhal juho nagodbe. Ne pojde, gospod grof, ne pojde, je proti naravi. Tu mora ali odnehati curek vode, ali pa ugasne plamen. Ogenj in voda — to sta nezdružljiva elementa.

A kakor kaže, se Italijani pogajajo na dve strani: z grofom Thunom in z liberalnim veleposestvom. Tu je seveda možno dvojno. Morda išče liberalno veleposestvo Italijane za akcijo proti vladi — potem mu je gotovo najbrutkeje razočaranje, kajti za tak posel se je obrnilo do impotentnih marodérjev. Ali pa je liberalno veleposestvo vendar v kakem dogovoru z vlado in da išče sedaj zavznikov za glasovanje o nagodbi, da ukupno žnjimi nadomesti Jugoslavlane, kateri se izobčijo iz raja večino. Seveda ima stvar malo kljukico, vprašanje namreč: kaj bi porekel k temu češki narod, ali vsaj slovansko misleči del istega, ako bi njega zastopniki privolili v kombinacijo, ki bi značila atentat na naravo in na interes vsega slovanstva!

Za nas so seveda računi jasni: Italijani v večino za nagodbo, mi pa iz nje! Druge rešitve je ni iz tega navskrižja, ker je ne dopušča slovansko stališče. Sosebno pa, če je res, da zahtevajo Italijani od grofa Thuna: vseučilišče, učiteljišče, izključljivo rabo italijanskega jezika v zemljiških knjigah ter — čemur pa seveda ne prigovarjamo — drugo železniško zvezo s Trstom. — »Obzor« pripominja: »Istodobno sporazumljenje z jednimi in drugimi je absolutno izključeno. Ako se sporazumi z jugoslovanskim klubom, tedaj ne treba Italijanov; potem pa zopet ne moremo verovati, da bi desnica hotela zamenjati jugoslovanski klub ter stopiti v zvezo z italijanskim. To je absolutno nemogoče.«

In celó včasih preko mere oportunistično »Jedinstvo« bi se ne čudilo, ako bi hotela vlada res odcepiti Italijane od opozicije ter jih porabiti proti naši zvezi, da-si — tako meni »Jedinstvo« — se ne plašimo pred takimi vestmi. Seveda se tolaži splitski list, da se nam ni ničesar bati, dokler je »Zveza« v desnici. Ali tu je zopet drugo usodno vprašanje: koliko časa še bode dopuščala narodna čast, da ostanemo v desnici, ako vidimo, da nam ni priča kovati družega, nego da hodemo morali — poleg svojih glasov — še plačati račun, ki si ga predlože Italijani za svoje glasove. To je vendar prehud tobak.

Iz Francozke. »Zarota generalov združenih z jezuiti«, proti sedanji vladni obliki na Francozkem, o kateri zaroti je bilo toliko govora te par dni, se je pokazala kakor prazna, ali zlobna izmišljotina sindikata, oboroženega z milijoni v ta namen, da bi osvobodila žida Dreyfusa. In ker so ravno vojaški krogi glavna ovira osvobojevanju, bil je Dreyfusardom namen, da bi z vestjo o zaroti generalov proti republiki nahujskali francozki narod proti istim. No, ta nakana se je izjalovila podolnoma, kajti francozki narod je ostal hladen, borza v Parizu se ni vznemirila nimalo in danes ne veruje živ krst več v izmišljotino Dreyfusardov, ki so bogateji sedaj le za — jedno blamažo!

Štrajk delavcev v zemlji je smatrati zaključenim.

Domače vesti.

Odlikovanje. Gospodarska zadruga za sodni okraj Podgrad (predsednik A. Rogač, dekan) je prejela na Dunajski razstavi srebrno kolajno za razstavljeno sadje. Razstavila je 33 vrst jabolk in hrušek.

In zopet gosp. svetnik Petronio. Že večkrat smo opazili ter naglašali v našem listu, da »Piccolo« o vsaki priliki neizmerno hvali gospoda svetnika Petronia kakor preiskovalnega sodnika. Čudili smo se tudi že večkrat, da »Piccolo« vsaki-

krat doznava, v katerem stadiju se nahajajo kazenske pravde gosp. svetnika Petronia. Včeraj zopet kadi »Piccolo« istemu gosp. svetniku, ker da je »čudovito hitrostjo« dovršil preiskavo v skoro vseh kazenskih pravih o znanih izgrelih ter izročil državnemu pravdnistvu zadnjo kazensko pravdo, od njega vodjeno.

Po našem skromnem mnenju ni nobena čast za nikogar, ako ga »Piccolo« hvali. Ne moremo se pa nikakor vzdržati opazke, da se nam zdi jako čudno, da so se izročile pravde proti slovenskim političnim obtožencem svetniku Petroniju, ki kakor Italijan ne pozna slovenskega jezika. To je v nasprotju z načeli, katera je priznal g. justični minister Ruber deputaciji slovenskih odvetnikov in notarjev, ki se mu je poklonila 14. t. m. Opozarjamo naše državne poslance na to nezakonitost. Slovenski obtoženci, italijanska preiskava, italijanska obtožnica, italijanska razsodba in — obsodba — to je signatura pravosodstva na Primorskem!

Še nekaj z okrajnega sodišča v Sežani. Iz Kozine nam pišejo: Ker ste že te dni baviли z gospodom adjunktom Ahačičem, dovolite še meni par opazk! Ta gospod sklieuje stranke točno ob 8. uri zjutraj brez razlike, ali so od blizu ali od daleč. Pomisliti pa treba, da je taci, ki prihajajo po štiri ure daleč, a nimajo ni novčiča v žepu; tak siromak mora čisto praznim trebuhom na vse jutro prehoditi tako pot in potem čakati do pozne ure popoldne. In potem? No, potem udari jo zopet istotako praznim trebuhom isto dolgo pot! Vstati mu je torej ob treh zjutraj, a vračati ob 11. zvečer, ne da bi bil kaj zavžil! In Bog ne daj, da bi tak revež zaprosil gospoda adjunkta, da bi ga odpravili malo popred! To zarezni nanj gospod adjunkt! In čakati mora, zvesto čakati tam pred vratmi, kajti, ako bi bil tako lahkomisljen, da bi šel le za hip na — stran, a da ga v isti hip kličejo, zgubil je pravdo, ali pa mu je še enkrat delati ves ta križevi pot. Istega dne gotovo ne opravi več svojih stvari. Sploh se nam zdi preoduren ta gospod. Kje so tisti zlati časi, ko smo zaupljivo zahajali na naše sodišče, ko je v Sežani služboval nepozabni Trnovec?! In tudi ko je bil tam gosp. Cazzafura. Bilo je vse tako dobrohotno, da tudi oni, ki je bil obsojen ali je zgubil pravdo, se je rad pokoril, ker je vedel, da ni moglo biti drugače. In pa vse je šlo tako lepo izpod rok, da smo bili opoldne malo ne že vsi lahko na potu proti domu. Naj je prišel Peter ali Pavel, vsakdo je bil vsprejet najuljudneje; če je bilo le možno, bilo mu je postreženo.

Tudi proti sedanjemu načelniku nimamo pritožeb, ali gospod adjunkt bi moral imeti nekoliko več potrpljenja in naj bi pomislil, da kmet je velik siromak, vreden usmiljenja in dobrohotnosti državne oblasti ter tudi — pouka.

Zaključujem z najuljudnejo prošnjo do gospoda sedanjega svetnika, da bi v zmislu te moje pritožbe najenergijeje vplival na svoje podrejeno osobje!

»Lavoratore« o »Piccolu«. Današnji »Lavoratore« je napisal nastopno sliko o »Piccolu«: »Glasilo, prodano municipiju, glasilo rufjanstva (oprosti nežna čitateljica!) na podlagi znanih inservatov, po 2 nč. beseda, glasilo najdrznejše špekulacije«.

Velja. Le škoda, da »Lavoratore« le prepo-gosto — čim so nastopili v Trstu izredni dogodki — vleče na isti vrvi z glasilom municipija, rufjanstva in najdrznejše špekulacije.

Umesten pozly. Mariborski »Slovenski Gospodar« je priobčil nastopni poziv do rojakov: »V zadnjem času se slišijo vedno bolj pogosto opravljene tožbe, da se Slovencev v različnih uradih krati jezikovna ravnopravnost in da se njihove jezikovne zahteve od uradnikov ne upoštevajo dovolj točno ali pa celo prezirajo. Da se vsaka taka nezakonitost primerno kaznuje, prosimo svoje rojake, da nam v bodoče nemudoma prijavijo vsaki nezakoniti čin in tudi vsako neumestno opombo kate-regasibodi Slovencev neprijaznega uradnika. Mi izročimo potem vsako tako stvar našim poslancem, da oni v dotičnih ministerstvih dostojno osvetlijo ravnanje podrejenih jim uradnikov. Toda poročati se nam mora popolnoma natančno in resnično, da se poslanci ne osmešijo v ministerstvih s svojimi pritožbami. Tudi v osebnostnih stvareh, o preseljevanju in nastavljanju uradnikov, radi posredujemo med rodoljubi in poslanci. Rodoljubi naj

pazijo na gibanje osobja na raznih uradih, naj nam kar najhitreje poročajo o vsakem premeščanju ter nam pravočasno izrečejo svoje želje, da spravimo iste na pravo mesto! Rodoljubi, pazite torej na vsej črti!»

Tem pozivom se obračamo tudi mi do svojih čitateljev!

Nov list. V Spljetu je počel izhajati nov list imenom »Nezavisnost« in sicer vsake druge sobote. Nadel si je nalogo, delati za spravo med Srbi in Hrvati. To isto so puskusali že drugi, a dosedaj — žal — le negativnim vspehom.

Pritožba in prošnja. V naše uredništvo je prišel minole sobote popoldne Fran Godnik, biva-joči v ulici Molin grande št. 12. Prišel je menda naravnost iz zapora. Na vprašanje naše po njegovi želji nam je pripovedoval:

Minole srede ob 3/4 ure popoldne sem šel pit četrt vina v gostilno na ulici Stadion št. 20, kjer točijo italijansko vino. Kar je gostilničar jel vrteti v roki nabasan samokres, mené, da ga že dolgo ni sprožil. In glej, ko sem tako stal pred njim, je sprožil, a pravo čudo je, da me ni zadel. Da me je to prestrašilo v prvi hip, in da sem bil pozneje razsrjen radi takega nevarnega in skrajno lahkomisljenega postopanja, temu se pač ne bode čudil nikdo. Vendar sem odšel iz gostilne. A na večer sem se povrnil tja. Pil sem nekoliko preveč; to je provzročilo, da je še bolj kuhalo v meni. Šel sem na ulico in tam sem zabavljal in res razžalil došla redarja. Odveli so me v zapor in obsojen sem bil na tri dni.

Vendar se mi vidi, da imam še vedno pravico pritožiti se radi postopanja gostilničarjevega ter prositi slavno redarstveno oblast, da poizveduje o tem dogodku.

Tržaška kronika. Trst je imel o poluleta 165,864 prebivalstva, vojaštvo ne všeto. V zadnjem tednu se je rodilo 92 zakonskih oseb 48 možkih, 44 ženskih. Nezakonskih 21. Umrlo je 80 oseb, 48 možkih, 32 ženskih. Mej temi je bilo 34 otrok, ki še niso dosegli jednega leta. Najpogostejši vzrok smrti so bile bolezni na pljučih in sopnih organih. Nalezljive bolezni malo le v par slučajih.

Kdo je tujec v teh krajih? Prav kakor navlaš — z ozirom na drzno zatrjevanje laške gospode, da smo mi tujei v teh krajih — je priobčila zadnja, na Sušaku izhajajoča in izborna uredovana »Hrvatska Sloga« nastopno notico:

»Kako stoje danes stvari z Italijani? Rekli bi, da se danes ne sele več iz svoje domovine, ampak da beže iz nje, tako, da so jih naši kraji polni kakor koblice. Obupani prihajajo semkaj, kajti doma nimajo zaslužka ni za skorijeco kruha. Beže iz domovine, ker v isti nimajo hrane ni za telo ni za dušo, a kjer tega ni, tam je gotovo proletarijat najhuje vrste. Od 20. septembra 1870 ni duhovnikova noga stopila v šolo, v šolskih knjigah se nikjer niti ne spominjajo Boga, vere, večnega življenja itd. Njihova prošlost slavi bodalo... Zjedinjena Italija je plod zarot, a ti ljudje, polni bede in strupa, beže ogorčeni med nas, polni srda na vsaki red in vsako družbo — zastrupljeni anarhizmom. Oni mrzé v duši naš dobri in po-golobje pohlevni rod, in kjer le morejo, dajejo izraza svoji jezi na najostudnejši način. Pa se ti ljudje še šopirijo po naših krajih, hočejo imeti povsodi glavno besedo, hočejo biti — gospodarji. A vlada jih še podpira! Kam nas dovede to? Da ni tu Hrvatov in Slovencev, Bog zna, kaj bi bilo danes iz naše monarhije?! In mi vemo, kdo so zakleti neprijatelji njej in nam — in vendar, kako se postopa tu?!

Italijan prihaja v naše kraje žejen in lačen, bos in gol; tu se najé in si pomaga — a potem hoče zapovedovati on v našem lastnem domu, psuje in grdi naše svetinje in se nesramno roga našemu jeziku in naši narodnosti, a to vse zato, ker ga oblasti jemljejo v obrambo, domači slovanski živelj pa zapostavljajo.«

Tudi ta izvajanja naj gospod grof Thun izvoli vzeti ad notam, in razmislija naj, da se uveri, da na trdih tleh realnega, resničnega življenja se videjo stvari malce drugače nego pa na zelenih mizah, na katerih se pišejo — razna poročila.

Križem slovenske domovine. V Tupališčah, župnije predvorske na Kranjskem, je minoli teden uničil ogenj pet hiš z mnogi gospodarskimi poslopji.

V Rajhenburgu postavijo spomenik našemu cesarju..

Na Bizeljskem in sosednjih štajerskih vinogradih so letos pridelali okolo 30.000 hektolitrov vina, skoro vse od ameriških trt, ki so letos kaj dobro obrodile.

Mrtvega moža so našli v petek zjutraj pod črnškim mostom, pravijo, da je bil nekdanj cerkvenik na Rašici. Ne ve se, ali je ponesrečil v pijanosti, ali se je zgodila kakaka hudobija. V Mariboru so dne 10. t. m. našli polu 12. uri po noči med južnim in koroškim kolodvorom truplo mladega moža, kateremu je vlak, ki ga je bil povozil, odrezal desno nogo.

Progasto hijeno je ustrelil dne 9. t. m. v Rašici na Kranjskem župan Aleš. Hijena je pred 6 meseci ušla iz menažerije v Ljubljani.

Nemške šole v Celju so dobile 1600 mark iz Monakovega. (Pa so Nemei vendar-le patentovani avstrijski patrijotje lim, ki drži državo skupaj).

Blažu Kocenu, slavnemu kartografu, rojenemu na Ponikvi na Štajerskem, je minolo nedeljo ondoto »Kmetijsko bralno društvo« odkrilo spomenik.

V Kočevju se je udril usad na 22-letnega premogarja Janeza Zamido in ga zasul. Zamida je umrl takoj.

V Vinjah pri Dolskem, v okraju Kamniškem, je utonil petletni Franc Belecijani v domačem vodnjaku.

Štajersko namestništvo je potrdilo društvo »Zveza slovenskih dobrovoljnih gasilnih društev za Spodnje Štajersko«.

Leta 1894. so našli mrtvo v neki vasi blizu Pulja posestnico Lujo Kostesic. Bila je zgorela. Zdaj se je posrečilo razkriti, da so njeni najbližji sorodniki zadavili ženo in potem zažgali truplo. Sodišče je dalo zapreti sina umorjene posestnice, njegovo ženo in njegovo taščo, ki so usmrtili Lucijo Kostesic, da so se polastili njenega imetja.

In zopet: Podgrajska posojilnica in hranilnica! Maja meseca je vložila imenovana zadruha na trgovskem in pomorskem sodišču prošnjo, da bi isto brisalo iz zadružnega registra starešino Kristijana Bogatea in vpisalo novega starešino Jakoba Butinarja.

V drugi polovici avgusta je prejela zadruha svojo prošnjo zavrneno, ker da podpis Jakoba Butinarja ni legalizovan.

Posojilnica in hranilnica se ni vdala, nego je vložila rekurz, sklicevaje se na naredbo ministerstev pravosodja, notranjih del in trgovine v družbi finančnim ministerstvom od dne 23. maja 1898 št. 74 drž. zak.

Zdaj je prejela ugodno rešitev od dne 15. sept 1898 št. R. 314/1/98, katero e. k. prizivno sodišče na podlagi imenovane naredbe štirih ministerstev nalaga e. k. trgovskemu in pomorskemu sodišču, naj izvrši zahtevani izbris in vpis.

To je bila prva zahteva rekurza.

Druga zahteva pa je bila, da e. k. prizivno sodišče odmeri troške rekurza (gld. 7.63) ter naloži uradniku, kateri je zakrivil napadeni odlok, da iste povrne zadruzi v 14. dneh pod izvršilom.

Te druge zahteve e. k. prizivno sodišče ni rešilo in je niti ne omenja.

Objavljamo to ne samo zaradi tega, da se vidi, s kakimi zaprekami se ima boriti »Podgrajska posojilnica in hranilnica«, ampak tudi za to, da zvedo o tem druge zadruge za slučaj, da se jim stavijo enake zapreke.

Za naše državne poslance pa sledeče:

Na zavoju je naslov slovenski. Vse drugo pa, kar je tiskanega ali pritisnjenega na njem, bodisi od trgovskega sodišča, bodisi od pošte, je v prvi vrsti italijansko, v drugi nemško. O slovenščini ni duha ne sluha.

Sklep prizivnega sodišča je najprej italijanski, potem slovenski. Naslov: »Al consorzio Podgrajska posojilnica in hranilnica, registrovana zadruha z neomejenim poroštvom Castelnovo — Istria.« Data: »Trieste, 15 settembre 1898.« Pečat prizivnega sodišča je nemško-italijanski. Pečat trgovskega in pomorskega sodišča **samo italijanski.**

Ustanova za Slovence iz XVIII. stoletja. Koperski škof P. Naldini je ustanovil l. 1710 iz lastnega premoženja ustanovo za štiri mladeniče Slovence, kateri bi želeli posvetiti se duhovskemu stanu. Ta ustanova je veljala edino le slovenskemu ljudstvu nekdanje škofije koperske, ki je obsezala

slovenske župnije: S. Anton, Korte (Dvor), Dekani, Kastelvenar, Kostabon, Krkavec, Kubed, Marežige, Movraž, Pomjan, Rižana (Lazaret), Sočrga, Šmarje, Tinjan in Žalbur.

V zvršetku minolega stoletja, kolikor znano, so uživali to ustanovo slovenski sinovi; da se pa sedaj več ne gleda natanko na to ustanovo, spričuje dokaz, da za Slovence nekdane škofije koperske se ne šolajo več vsako leto po štirje bogoslovci Slovence, marveč pošiljajo se v službo mladi gospodje, povsem nevedši slovenskemu jeziku.

Seveda: zasledovati pravice Slovencev je nekaternikom infamija juris! Sic tempora mutantur, pa mi da se ne smemo gibati! To je nenaravno!

Nadaljne razprave radi izgredev v Trstu. V soboto sta sedela na zatožni klopi 27letni Fran Pirman iz Trsta, pristojen v Logatec, in 18letni Ivan Štok iz Trsta, porojen v Križu. Oba sta bila tožena radi javnega nasilstva, storjenega zlobnim poskodovanjem tujega blaga. Pirman je dobil 14 mesecev, Štok pa 7 mesecev.

Pirman je vsliknil, začuvši sodbo: Ravno prav, pridem iz zapora za — razstavo v Parizu.

Izpred dež. sodišča. V soboto se je vršila razprava proti 27-letnemu Franu Vidmarju, bivšemu uradniku tukajšnje tvrde Brüll, radi širjenja anarhističkih idej. Tako je dajal čitati spis: »Dve tehtnici in dve meri«. Odobral je tudi umorstvo cesarice Elizabete. Sodišče je obsodilo Vidmarja na 5 mesecev zapora.

100.000 kron 25.000 kron in 10.000 kron so glavni dobitki velike jubilejske razstavne loterije. Opozarjamo naše čitatele, da se ti dobitki izplačajo tudi v gotovini z samo 20% odbitkom.

Koledar.

Danes v ponedeljek 17. oktobra: Hedviga, kr., Viktor, šk. Jutri v torek 18. oktobra: Luka, ev.; Asklepijad.

Solnčni: Lunin:
Izhod ob 6. uri 31 min. Izhod ob 9. uri 15 min.
Zahod „ 4. „ 59. „ Zahod „ 5. „ 20 „

Ta je 43. teden. Danes je 289. dan tega leta, imamo orej še 76 dni.

Različne vesti

Zgodovina igralnih kart. Igralne karte so bile iznajdene v Aziji; v Evropo so jih prinesli že v 12. stoletju. Prvi jih je dal izgotoviti neki Jacques Grigoneur za časa jednega francoskih kraljev v 12. stoletju, ki je bil bolan na umu. Grigoneurove karte so bile visoke 8 cm., široke 9 cm., a na njih so bile naslikane razne figure. To so bile slike kralja, papeža, blaznika, jezdeca, ljubezni, srčnosti, sreče itd., nadalje mesec, voz, bolnica, mrtvaški ples itd. Grigoneurove karte so podobne taroknim. Piket igra, v kateri se rabi 32 kart, je iz istega časa in iznajdena na Francoskem. Dokler še ni bil iznajden bakrorez, bile so karte kakor luksurijozen predmet, ker so jih slikali samo miniaturni slikarji. Tako je plačal n. pr. samo neki milanski vojvoda 1500 cekinov v zlatu za jeden zvezek kart. Ko so iznajdli bakrorez, padla je cena igralnim kartam tako, da so se zelo razširile tudi med nižjimi sloji. V 16. stoletju so se izdelovale karte samo v Ruenu a od tukaj so jih razpošiljali po vsi Evropi in naskoro tudi v Ameriko. Protestantski tvorničarji igralnih kart so bili na to izgnani iz Ruena in ostali so samo še tvorničarji v Parizu, in Thieru v Auvergni, ki so bili med tem že zelo na glasu.

Najstrastneje, tako pripoveduje de Malizarot, se je igralo na dvoru Ljudevita XIV., kjer se je igralo s zelo velikimi uložki. V Versaillesu je bila ta strast tako velika, da se je igralo v vseh kotih, dasiravno se je na to strogo pazilo. Jedna najstrastnejših igralk je bila takrat gospa de Montespan. Marsikatero noč je zgubila po 100.000 tolarjev. Grof iz Rebenaca piše, da je rečena gospa o Božiču l. 1679., potem ko je zgubila 700.000 tolarjev, stavila na 3 karte 150.000 pištol in da jih je tudi priigrala.

Larousse pripoveduje, da je ista gospa priigrala v eni noči pet milijonov in isto svoto je zgubila ravno pred tem. Igralne karte iz dobe Ljudevita XIV. predstavljajo silni boj. »Sree« pomenja »vojaško hrabrost«, »treff« junake, »karo« in »pik« orožje. »Ass« pomenja denar, a smatrajo ga kakor najboljšo karto.

Izmed kraljev in cesarjev so bili zastopani na kartah: Karel Veliki, Cezar, David in Aleksander. »Dame« so bile same odlične gospe: »Kardama« je bila gospa Rahel (Agneza Lorel);

»Herzdama« Judita, Izabela bavarska, soproga Karla VI. »Pikdama« je bila Palas Athena (Jeanne d'Are), a »Treff-dama« je predstavljala Argino (anagramm od Regina) Marijo anžovinsko, soprogo Karla VII.

»Pubi« so bili samo hrabri kapetani. Za časa revolucije so se kralji izpremenili v »ženije«. Dame so predstavljale čednosti, »pubi« enakost in »assi« zakone.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 17. (Nagodbni odsek.) V nadaljevanju generalne razprave o nagodbenih predlogih je označil posl. Schlesinger bančno in valutno vprašanje kakor najvažnejši del nagodbe. Govornik se boji, da bodo jednake pravice v vodstvu banke koristile izključljivo le ogerski špekulaciji, čemur bi sledilo v Avstriji podraženje denarja. Ako bi začeli plačevati v gotovini, naložilo bi se s tem ljudstvu ogromno breme. Avstrija je naredila od leta 1892 428 milijonov dolga. Govornik se je izjavil proti zlati veljavi ter se je potegnil za uvedbo ljudskega denarja. — Finančni minister dr. Kaizl je začel govoriti.

Dunaj 17. Zbornica poslancev bode imela v tem tednu sejo samo v torek in četrtek. Razpravljali se bodo proračunski provizorij in predlogi za pomoč bedo trpečemu prebivalstvu. Ostale dni bode razpravljala proračunski odsek. Obvezna izjava vlade glede zahtev Mladočehov in Jugoslovanov se pričakuje za konec tega tedna.

Chamont 17. V navzočnosti vojnega ministra je bilo danes slovesno odkritje spomenika padlih v letu 1870. Vojnega ministra so pozdravljali navdušeno.

Pariz 17. Shod socijalistiške stranke, ki se je vršil danes, se je izrekel za združenje vseh socijalistiških in revolucionarnih sil za vse eventualnosti. Shod je protestoval proti temu, da se po vojaških zarotah napadajo republikanske svobode. Imenoval se je nadzorovalni odsek.

Pariz 17. Govori se, da se ruski minister za vnanje stvari, grof Muravjev, na svojem povratku v Rusijo ustavi v Bruslju, ker car Nikolaj želi vedeti, da-li bi kralj Leopold privolil v to, da se konferenca za razoroženje vrši v Bruslju.

Carigrad 17. Tukajšnja policija je dobila strogih odredov vsled zarote, katero so razkrili v Aleksandriji.

Siblnj 17. Grško-iztočno-rumunski metropolit Miron Roman je danes po noči umrl.

Madrid 17. Guverner na Portoriko se je ukrenal na Špansko.

Kaneja 17. Določilo se je, da se prične z blokado mesta, ako Turčija ne ugodí zahtevam štirih vlastij. Vsi kristijani in tuji podaniki so zapustili mesto.

Bellgrad 17. Divizijske vaje pri Kragujevcu so zaključene. Kralj Aleksander, v spremstvu kralja Milana, ministerskega predsednika in ministra za notranje stvari je nastopil potovanje po jugozapadnih krajih Srbije. Potovanje bode trajalo 8 do 10 dni.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.

		Od for.	do for.
Fizol: Koks	100 K.	12-75	—
Mandoloni	—	11—	—
svetlorudeči	—	—	—
temnorudeči	—	—	—
kanarček	—	—	—
bohinjski novi	—	11-25	11-50

beli veliki	—	—	—
„ mali novi	—	8-75	—
zeleni dolgi	100 K.	—	—
„ okrogli	—	—	—
mešani hrvatski	—	7-50	—
„ štajerski	—	—	—
Maslo fino štajersko	—	—	—
Ječmen, šiv. 10	—	10-25	10-50
„ „ 9	—	14—	11-25
„ „ 8	—	13—	13-25
Zelje, kranjsko	—	7-50	—
Repa,	—	—	—
Krompir, štajerski	—	3-30	3-40
Proso, kranjsko	—	11—	—
Leča, kranjska	—	—	—
Špeh	—	60-50	61-50
Mast	—	55-50	56—
Kava, Mocca	—	150—	152—
Ceylon Plant. fina	—	158—	160—
Portorico	—	150—	154—
Guatemala	—	103—	105—
San Domingo	—	104—	105—
Santos najfinejši	100 K.	91—	92—
„ srednjefini	—	87—	88—
„ srednji	—	82—	83—
Santos navadni	—	78—	80—
Sladkor, Centrifugal I. vrste	—	37-50	37-75
„ Centrifugal II. vrste	—	—	—
Concassé	—	38-25	38-50
razkosani	—	38-75	39—
Riž, italijanski fini	—	20—	21—
italijanski srednji	—	20—	20-50
Japan, fini	—	20—	20-25
Raugoon, extra	—	15—	15-25
„ I.	—	14-25	14-50
„ II.	—	11-25	11-50
Petrolej ruski, v sodih	—	17-50	—
v zabojih od 29 klg.	—	6-30	—
Olje, italijansko najfinejšje	—	67—	68—
italijansko srednjefino	—	62—	63—
bombažno amerik.	—	28—	29—
Malaga	—	36—	37—
Limoni mesinski	zaboj	4—	6—
Pomaranče mesinske	—	—	—
Mandeljoli dalmatinski	—	—	—
„ Bari	—	99—	100—
Pinjoli	—	78—	80—
Rožlči dalmatinski	—	10-75	—
„ pulješki	—	13—	—
Smokve pulješke	—	—	—
„ grške v venci nove	—	17-25	17-75
Sultanine nove	—	60—	64—
Vamperli novi	—	29—	30—
Cižbe	—	—	52-54
Polenovke, srednje velikosti	—	42—	44—

M. U. Dr. Ant. Záhorský

priporoča svojo pomoč na porodih, abortih in vseh ženskih boleznih, kakor: nerednosti v perijodi, krvavenje, beli tok, neredna lega maternice itd., kakor sploh v vseh slučajih bolezni. **Ordinuje ulica Carintia 8, od 9.—11. in od 2.—4.**

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste
od sloveče avstrijske znamke

„Styria“ in „Styria“ original

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente števil 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Hotel Volpich

„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V prtiljeju

„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Zadnje žrebanje

22. Oktobra

1. glavni dobitok **100.000** kron vreden
2. glavni dobitok **25.000** „ „
3. glavni dobitok **10.000** „ „

v gotovini z odbitkom 20%

Dunajske srečke po 50 nč. priporočajo: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Levi, Mandl & Comp., „Mercurio Triestino“, Ig. Neumann, Giuseppe Zoldan in Earle Schiffmann.